

זמני כניסה ויציאת השבת
לפי אופק נתיבות:
הדלקת נרות: 18:09*
צאת השבת: 19:12
רבינו תם: 19:49
שבת שלום ומבורך !!!

* 30 דק' קודם השקיעה

הכרות נשים צדיקות

גיליון 127

פרשת נצבים תשפ"ב | יש לשמור על קדושת הגיליון!

שנה טובה ומבורכת לכל בית ישראל!!!

פנינה לנשמה

מפיהן של משפחות המצויות בדרכן לתשובה שומעים לא פעם, שכיסוי הראש אצל האישה הוא אחד הניסיונות הקשים, משום שהוא ניכר ובולט כלפי חוץ, ולא פעם היא זוכה לקיתונות של לעג מצד הסובבים. כדי להצליח בכל זאת, עליה לדמות את כיסוי ראשה לכתר מלוכה משובץ באבנים יקרות, המונח על ראשה והופך אותה לנסיכה! היא בת מלך!

האם שמענו על בת מלך שמוכנה לוותר על כתר, משום שהוא כבד או לא נוח? האם שמענו על חייל, שמדיו אינם מוצאים חן בעיניו, והוא מבקש מדים העשויים מאריגים אחרים, או בצבע האהוב עליו ביותר? (הרב ישראל פולק)

פינת ההלכה

כיסוי הראש

אישה נשואה חייבת לכסות את ראשה מן התורה.

סוג הכיסוי: אף שבעבר היו פוסקים שהתירו לכסות את השיער ע"י פאה נוכרית, מ"מ רבו הפוסקים האוסרים, וכ"ש בזמננו שהפאות עשויות בצורה כזו שלא ניכר אם זה פאה או שיער, וגם כאשר ניכר שזה פאה מ"מ עשויות בצורה שמאוד מושכת את העין, דבר שהוא היפך הצניעות, בנוסף לכך בהרכבה מהפאות יש חשש גדול של תקרובת ע"ז וחששות נוספים, ולכן אף המתירים מודים שאסור לחבוש פאה נוכרית כזו ואין יוצאים בזה ידי חובת כיסוי הראש, על כן כל אישה הרוצה לקיים רצון בוראה באמת, צריכה לכסות ראשה כדרך אמותינו הצדקניות ע"י מטפחת צנועה.

סיפור לשבת

קוה אל'ה'

שביבי אור

אור הצדיק

"גודל יראת שמים של אישה ניכר בכיסויי שיערה, כמידת דקדוקה בכיסויי הראש כן יראתה".

(דברי החזון איש לרב מקוממיות, מובא בספר פאר הדור חלק ג עמ' יח)

סיפור לשבת

עובדים ביתר מרץ ושמחת חיים - זו סיבה טובה להשאירו בתפקידו!

היה זה העובד היחיד מאז ומעולם, שנותר בתפקידו בעסק למרות שלא היתה כדאיות כלכלית להחזיק אותו. כי גם אם הוא לא מועיל באופן ישיר, וגם אם הוא לא מייצר מספיק רווח, אך עצם העובדה שהוא יוצר אווירה שמחה - הספיקה כדי להותירו בתפקידו ולהעניק לו שנת משכורת נוספת!

רבי אביגדור סיים את הסיפור, הרים את מבטו אל נכדו, והוסיף: 'הלא בימים אלו ניצבים אנו לפני בדיקת המאזן השנתית, וזה לא פשוט. הרי לפעמים, יש אדם שאינו תועלת מספיק בעולמנו, סל זכויותיו נמוך משמעותית מסל חובותיו, אין 'כדאיות שמימית' להעניק לו שנת חיים נוספת, בטח לא מאושרת ומרובת ברכה.

אבל יש נתון אחד שיכול לשנות את הכל: החיך. אדם חייך, אדם שמשרה סביבו אווירה עליזה, יהודי שנוח לברואי תבל לשהות במחיצתו - לאיש כזה יש תנאים מיוחדים, סוג של פרוטקציה. נותנים לו משמים שנים נוספות, מעטרים אותו ברוב ברכות, מעניקים לו שפע ברכה ואושר, שיהיו לו סיבות טובות לחיך!

רבי אביגדור חתם את דבריו, והנכד שב אל הבחור הממתין, ושב בפניו על המסר אותו שמע מסבו. 'כשסבא אמר 'סמייל' - לזה בדיוק הוא התכוון: תחייך! אדם חייך, אדם מפרגן, אדם שנוח לשהות במחיצתו - הוא אדם שסיכויו לזכות בדין גדלים והולכים, הוא אדם שמשמים מעניקים לו שנים טובות נוספות!

סיפור זה, אותו סיפר מגיד המישרים הנודע הרה"ג רבי שלמה לווינשטיין שליט"א - כפי ששמעו מיהודי שהיה עד לסיפור, מעניק לנו מבט נוסף וחשוב, עצת זהב לקראת יום הדין:

נכון, האווירה מתוחה, יש לחץ, ההיערכות מורכבת. ועדיין - דווקא בימים אלו כדאי כל כך להיות חייך, להשרות מסביב אווירה טובה ונעימה. ככל שנעשה זאת יותר, ככל שאנשים במחיצתנו יזכו לשעה של קורת רוח בזכותנו - כך נזכה שבורא עולם יעניק לנו ברוב טוב וחסדו שנה טובה ומבורכת, שנת שפע וברכה! (פניני פרשת השבוע)

בעל העסק פיקד בחכמה על כל העשיה בעסק המשגשג, עקב אחר העובדים וביצועיהם, יכולות המכירה והשיווק שלהם - כמו גם ההכנסות שהביאו לעסק. אחת לשנה ישב בעל העסק עם המנהל וערך את חשבונותיו, ולצד כל החישובים - התמקדו בחישוב עלות כל עובד למול התועלת והרווח שהוא מפיק לעסק.

יום ניהול החשבונות היה יום המבחן לעובדים. היה ברור לכולם, כי מי שהנתונים יוכיחו כי הוא ריווחי ומועיל לעסק - יישאר בתפקידו, ומי שהנתונים לא יוכיחו כן - ימצא עצמו מפוטר. כל העובדים השתדלו לשפר הישגים לקראת היום הגורלי, מי שהצליח בכך - נותר בתפקידו לעוד שנה, ומי שנכשל בכך - נפלט ממערך כח האדם בעסק.

ויהי באחת השנים, בעת אשר ישבו בעל העסק והמנהל יחדיו וערכו את החישובים, הסתבר כי ישנו עובד שאינו יעיל דיו. הוא לא תורם מספיק לעסק, פעמים רבות זמנו מתבזבז לריק, עלות אחזקתו אינה תועלתית ביחס לרווח אותו הוא מייצר. זהו עובד שגזר דינו כמו נחרץ להישלח הביתה, ובעל העסק כבר רמז על כך למנהל העבודה.

אך אז חלה התפתחות מפתיעה: מנהל העבודה התנגד לפיטורין, לא הסכים עם בעל העסק!

זו היתה הפעם הראשונה בהיסטוריה שדבר כזה קורה. מעולם לא התנגד המנהל להוראותיו של בעל העסק, אך לגבי עובד זה - דווקא כן. וזאת - על אף שהנתונים הוכיחו למעלה מכל ספק, שאותו עובד אינו יעיל!

בעל העסק ראה ותמה, התנגדותו הנחרצת של מנהל העבודה היתה מוזרה ומפתיעה. מה קרה? מדוע כה מתנגד הוא לפיטורי העובד הלז?

המנהל הבחין בתמיהת בעל העסק, והשיב מיד: 'נכון שהוא לא מספיק ריווחי' - טען, 'אך הוא חייך, עליז, תמיד יש לו מילה טובה בפה לומר לכל אחד. בסופו של דבר - גם אם תועלתו הישירה אינה כה גדולה, אך הוא זה שיוצר אווירה טובה בעסק, הודות לחיוכיו הלקוחות נהנים להתעכב כאן, וגם אנחנו נהנים לבוא לעבודה...'

בעל העסק הופתע, אך נאלץ להודות כי הצדק עמו. אם העובד הזה משרה אווירה שמחה וידידותית, אם הודות לו הלקוחות נהנים לבוא, אם תודות לחיוכיו העובדים

סיפר המגיד מישרים הרב שלמה לווינשטיין שליט"א:

ישיבת 'רבי חיים ברלין' שבארצות הברית, שעת ערב אלולית מאוחרת. בקצה היכל הישיבה ישב משגיח הישיבה הנודע, הגה"צ רבי אביגדור מיללער זצ"ל, ועסק בלימוד מוסר כהכנה לקראת יום הדין הקרב ובא. לפתע, ניגש אליו בחור מבני הישיבה, ובפיו השאלה הנשאלת בימים אלו בפי כל בראי עולם: 'רבי, איך זוכים בדין?'

מהו הסוד להיכתב ולהיחתם לחיים טובים וארוכים ביום ראש השנה?! - שאל התלמיד בהתרגשות.

רבי אביגדור חיך אליו חיוך עדין, והשיב באנגלית - השפה המדוברת בישיבה, מילה אחת: 'סמייל!' - חיוך!

התלמיד התבלבל. החיוך הוא אכן חשוב, אך הלא אנו בימי מתח, רגע לפני יום הדין! לתומו חשב, כי רבי אביגדור רמז לו להעלות חיוך על שפתותיו, ולכן חיך קלות ושאל שוב: 'כן, אבל אני מבקש לשאול על העצה לזכות ביום הדין, הכלי שמבטיח שנה טובה. מהי העצה, מהו הכלי?'

רבי אביגדור שמע היטב את שאלת תלמידו, ונענה בשנית באותה מילה אחת, יחידה ובודדת: 'סמייל!'

התלמיד חש מבוכה, לרגע חשב שלא הסביר את עצמו נכון, ששאלתו לא הובהרה כראוי. לפיכך שב ושאל בשלישית את אותה השאלה, וביקש להבין מה העצה של רבי אביגדור לקראת יום הדין. אך גם הפעם, נענה רבו והשיב מילה אחת, פשוטה, קצרה וקולעת: 'סמייל!'

נכון ומבולבל היסב התלמיד את צעדיו לאחור, ויצא מהורהר מהיכל הישיבה.

מיד בצאתו, פגש את אחד מנכדיו של רבי אביגדור, וניסה לברר בעדינות את פשר תשובת סבו. הוא סיפר לנכד כי שאל את הסב שאלה רצינית להחריד, שאלה שכל יהודי דן בה בימים אלו, ואילו התשובה שקיבל - נראית כלקוחה מפלנטה אחרת, נראה כי המשגיח השיב שלא ממין העניין בכלל!

גם הנכד הצטרף לתמיהה, ונכנס אל סבו כדי להבין למה ירמוז בכוונתו הנסתרת. רבי אביגדור שמע את השאלה, וניאות להסביר:

מעשה בעסק מצליח ורב מוניטין, שהציע שירותים לרוב וגם לקוחות לא חסרו לו.

קוה אל ה'

תתקדם לפחות פסיעה אחת!

ראש השנה הוא יום "הרת עולם". הרבה צרות יש בעולם. אנשים סובלים יסורים שונים ומשונים, צער ומכאובים. כל צרה וכל קושי, שבאים על האדם רח"ל, נגזרים בראש השנה. בראש השנה גם נגזר על כל הישועות, שיזכה להן האדם. כלנו זקוקים לישועות. אחד מצפה בכליון עינים להיות לאב, והשני מתפלל להרפא ממחלתו. אחד מייחל לבנות סוף-סוף את ביתו, והאחר משתוקק לראות נחת מילדיו שמאכילים אותו מרורות. כלנו זקוקים לסייעתא דשמיא – שהטובה והברכה שאנחנו זוכים להן, תמשכנה ותשרינה עלינו גם בעתיד. "היום הרת עולם", ביום ראש השנה נגזר הכל. ומה צריך כדי להנצל מצרות ויורים, ולזכות לישועות? כמובן, לחזור בתשובה. לא דורשים מהאדם להפוך למלאך, וגם לא מצפים מהאדם שיהפוך כהרף עין לצדיק מושלם. מבקשים ודורשים מהאדם – תזוז קצת... תתקדם לפחות פסיעה אחת! רק פסיעה אחת, אבל את הפסיעה הזאת אנחנו, בכבודנו ובעצמנו, צריכים לעשות. אם לא נעשה את הפסיעה הזאת, לא תעזורנה כל הדרשות הנפלאות שנשמע, ולא יעזרו הסליחות שנגיד: אפילו תקיעת שופר בראש השנה ותפילת נעילה ביום הכפורים לא יעזרו. אנחנו צריכים לקבל על עצמנו לחזור בתשובה, ולצעוד צעד אחד קדימה. ואחר כך עוד צעד, ועוד אחד... (דורש טוב)

שביבי אור

האחדות והשלום – פגולה לזכיה בדין!

"אתם ניצבים היום כולכם לפני ה' אלקיכם". ידועים דברי הזוהר הקדוש: "היום – זה ראש השנה! ראש השנה, בו נתייצב כולנו לפני הבורא למשפט! ומדוע "היום" פירושו ראש השנה? משום ש"היום", בה' הידיעה, פירושו היום החשוב ביותר בשנה, היום הקובע ביותר בשנה. וברור, שהיום הקובע ביותר בשנה הוא ראש השנה, שהרי בו נקבעים כל המאורעות של השנה הבאה: מי לחיים, לאושר, לכבוד, לפרנסה – ומי חלילה וחלילה, לא יזכה בדין!

"אתם ניצבים היום - כולכם". איך אפשר להתייצב ולעמוד ולזכות בדין? על ידי אחווה ואחדות. כאיש אחד בלב אחד: "ראשיכם, שבטיכם, זקניכם ושוטריכם, כל איש ישראל!" הצדיק רבי דוד מללוב זצ"ל אמר: "אם יהיו כל ישראל עושים יד אחת – היא תגיע אל כסא הכבוד, ותוכל להוריד משם את כל ההשפעות הטובות!"

אם ישראל באחדות, אין המקטרג שולט בהם. כי עמ"י עם קדוש ונפלא הוא. הגה"צ רבי אליהו לופיאן זצ"ל המליץ על כך את הכתוב: "כולך – יפה רעייתי, ומום אין בך!" וכפיתגמו של הגאון רבי ישראל מסלאנט זצ"ל: "כלל ישראל כולו צדיק, כלל ישראל כולו קדוש!" ואם האדם נכלל בו ואינו מוציא את עצמו מן הכלל, הריהו מוגן! "ועל כן", אמר האלשיך הקדוש זצ"ל, "הקפידו רבותינו ז"ל על תפילת הימים הנוראים שתהיה באהבת שלום בין איש ובין רעהו, לשתקובל תפילתם. שאז השטן אומר: מי כעמך ישראל שהם כמלאכי השרת, שאין בהם קינאה ושינאה".

על כן, אין להמתין עד לערב יום הכיפורים כדי להתפייס, למחול ולסלוח. רצוי להתפייס ולהתאחד עוד לפני ראש השנה הבא עלינו לטובה! (מעייני השבוע)

"עין חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר"

העלון מוקדש לעילוי נשמת מוריס בן אסתר ז"ל

ברכה מיוחדת לתורמים היקרים שיזכו לרוב נחת, שמחה, הצלחה, בריאות איתנה, פרנסה טובה, שלום אהבה אחווה ורעות שפע ברכה להם ולבני משפחותיהם.

העלון מוקדש לעילוי נשמת רחל רשל בת א'יזה ז"ל

אור הצדיק

א' תשרי - הילולת הצדיק רבי מאיר ליבוש (המלבי"ם) זצוק"ל זיע"א

אתורתו

פעם הוכיח המלבי"ם זצ"ל את אחד המשכילים.

הוא גער בו קשות על שאינו מקיים את המצוות המעשיות, ועובר בשאט נפש על מצוות לא תעשה.

טען האיש באווילות: "מהותו של יהודי היא לכו הטוב. אני עושה מעשי חסד לרוב ומיטיב עם הבריות!"

ענה לו המלבי"ם: "אמת, רחמנות ונדיבות הנן מידות טובות ויקרות, אולם לא די בהן כדי לעשות רצון יוצרנו, ואין קיום מצוות של בין אדם לחבירו פוטר אותנו מקיום המצוות שבין אדם לקונו. יש לזה רמז בדברי התורה: 'והתברך בלבבו' - אם מתפאר האדם בלבו הטוב ובמעשי החסד שלו, ולכן אומר 'בשרירות לבי אלך' - חושב שהוא ממלא את תפקידו בעולם ומרשה לעצמו להכעיס את בוראו במעשיו, הרי אז 'לא יאבה ה' סלח לו, כי אז יעשן אף ה' וקנאתו באיש ההוא, ורבצה בו כל האלה הכתובה בספר הזהה...' (תספר)

מכתבי הצדיק

מרן החזון איש זצ"ל סיפר, שכאשר המלבי"ם התחיל לעסוק בחיבורו על ביאור התנ"ך, באה אליו משלחת של גדולי הדור ושאלוהו מדוע הוא מחבר ספרים על התנ"ך, הרי לפי גדלותו הוא יכול להיות 'פוסק הדור', ולענות שאלות בהלכה בנושאים הקשים והמורכבים ביותר, ועתה שהוא משקיע בביאורי התנ"ך, אין לו פנאי לברר את כל השאלות הללו, וטענו לו שהדור זקוק לפוסקים ומשיבים בהלכה, ועדיף יותר שישקיע בהלכה מאשר לחבר חיבורים על התנ"ך.

ענה להם המלבי"ם, שכל הסיבה שהוא כותב חיבור על התנ"ך, היא כדי להראות שכל דברי חז"ל הם אמת לאמיתה, ולבאר את התנ"ך על פי דברי חז"ל, בכדי שהמון העם לא יגררו אחרי טענות ההבל של המשכילים, שמסלפים את הפסוקים ודברי חז"ל על פי דעותיהם הכפרניות, וזוהי הדרך היחידה שבה אפשר לעצור את רוח ההשכלה שלא תכנס לתוככי בתי ישראל.

"וממילא" - אמר המלבי"ם - "אם אחד מכם יקח את העבודה הזו על כתפיו, הנני מסכים לקבל על עצמי לענות על כל השאלות הקשות שבהלכה לכל דורש". אלא שבכדי לחבר חיבור של המלבי"ם על התנ"ך, צריך להיות המלבי"ם בעצמו, ומשום כן, אף רב לא היה מסוגל לקבל על עצמו את המלאכה הגדולה הזו...

ובאמת אפשר לראות את גאונותו של המלבי"ם בהלכה מספרו 'ארצות החיים' על הסימנים הראשונים של שו"ע או"ח, שבהקדמה כותב המלבי"ם, שחיבר את הספר הזה בהיותו בגיל חמש עשרה שנה, ובמשנה ברורה מביא את דבריו להלכה כמעט בכל סעיף וסעיף. (דרשו - מתוך 'שלמים בציון' תשע"ז)

חכמת נשים

מספרת ר. צביון בתה של הרבנית קנייבסקי:

ראש השנה היה יום שכולו תפילה. אמא הקפידה לא לאכול עד אחרי תפילת מוסף, אולם במשך שנים רבות היתה טורחת לעלות הביתה בהפסקה שבין שחרית למוסף, ולשם מה? - כדי לשרת את האורחים ואת הנכדים שנכנסו לקדש ולטעום בביתה, הסמוך לבית הכנסת. היא היתה מגישה להם מיץ ענבים ומכבדת אותם בעוגות מעשה ידיה. לאחר מכן מיהרה לחזור לבית הכנסת, כשהיא שבה לטפס במעלה המדרגות של 'לדרמן'... (בית אמי)

העלון מוקדש לעילוי נשמת ר' חיים חתאנו בן ביה ז"ל נלב"ע ג' סיון תשס"ח ת.נ.צ.ב.ה	העלון מוקדש לעילוי נשמת מזל בת סוליקה ז"ל נלב"ע י"ח אלול תשע"ח ת.נ.צ.ב.ה	העלון מוקדש לעילוי נשמת ר' עמרם בן פרחא ז"ל נלב"ע י"ד שבט תשע"א ת.נ.צ.ב.ה	העלון מוקדש לעילוי נשמת רחל בת תמוז ז"ל נלב"ע ד' טבת תשס"ו ת.נ.צ.ב.ה	העלון מוקדש לעילוי נשמת ר' דוד בן רחל ז"ל נלב"ע ט"ז אלול תשנ"מ ת.נ.צ.ב.ה
---	---	--	---	---